

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love. (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejds giverperioden samt konsekvensændringer).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Ændringsforslag nr. 7 af 11/12 2006 uden for betænkningen af Anne Baastrup (SF), Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL)).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Anne Baastrup (SF), Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Af betænkningen fremgår det, at vi i dag har lovet at tilkendegive vores stillingtagen til de af beskæftigelsesministeren stillede ændringsforslag. Jeg skal bare meddele, at Socialdemokraterne stemmer for.

Men en helt anden debat rejser sig jo også med de stillede ændringsforslag. Det er sådan, at det her lovforslag både i førstebehandlingen og i udvalgsarbejdet jo har afdækket, at der er tale om et lovforslag, som kun tager hensyn til de mennesker, som kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, og altså ikke dem, der rent faktisk er mest syge.

De, der måske har allermost brug for vores hjælp og vores omsorg og vores støtte, er f.eks. dem, som er udsat for et langvarigt behandlingsforløb; det kan være dem, som ender med at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på nedsat tid i fleksjob, eller dem, som ender med at skulle på førtidspension. De bliver ikke hjulpet med det her lovforslag, det er altså kun dem, der kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, der gør det.

Derfor har Socialdemokraterne stillet et ændringsforslag, som i hvert fald giver mulighed for, at de personer, som på et tidspunkt ville kunne vende tilbage til fleksjob, vil være omfattet af reglerne om forlængelse, og at de personer, der på et tidspunkt ville kunne imødesee en revalidering og dermed tilbagevenden til arbejdsmarkedet, også skulle omfattes af lovgivningen.

Desværre kan vi i betænkningen se, at det afvises af Venstre og Konservative og af Dansk Folkeparti. Imidlertid er det, synes jeg, meget overraskende, at man i Politiken i søndags kunne læse, at Dansk Folkepartis ordfører tilkendegiver, at partiet har meget stor sympati for mange af de mennesker, som ikke får hjælp, og som falder ud af sygedagpengesystemet hvert eneste år. Ordføreren siger i artiklen, at det var så langt, man kunne komme, da man forhandlede med regeringen i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Kl. 12.40

Jeg vil godt sige til Dansk Folkeparti, at man jo rent faktisk havde chancen. Der var et politisk flertal i dette Folketing, som ville gå langt videre, end regeringen ville. Hvis Dansk Folkeparti havde stået ved det, man sagde i foråret under de forhandlinger, der pågik der, kunne vi rent faktisk have skaffet et flertal i Folketinget for, at langt flere mennesker, der mister deres sygedagpenge, kunne komme under forlængelsesreglerne.

Dansk Folkeparti valgte imidlertid at lave en aftale med regeringen, som kun omfatter 400 mennesker af de godt 5.000 mennesker, der årligt falder ud. Nu siger Dansk Folkeparti så til Politiken, at vi må se på, om vi ikke hen ad vejen kan hjælpe den gruppe.

Jeg synes måske, det ville være interessant, hvis Dansk Folkeparti her i Folketingssalen i dag ville komme med en positiv tilkendegivelse af, at det godt kan være, at de ikke kunne komme så langt med regeringen i denne finanslovforhandling, og at de har lært af det, og at de derfor sammen med de øvrige partier i Folketinget uden om regeringen vil sikre, at der til næste finanslov er et flertal, der også forlænger sygedagpengene for en lang række andre personer, bl.a. personer, der ellers ville kunne se frem til fleksjob eller komme på revalidering.

Det må jo være den naturlige forlængelse af det, som hr. Bent Bøgsted har sagt til Politiken i søndags, nemlig at man bekymrede sig meget, at man var ked af, man ikke var kommet længe, og at man ville se på, hvordan man kunne